

РЕШЕНИЕ

№ 10107

гр. С, 15.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: П. Т. С. ВЛ.

при участието на секретаря С. ЕМ. Д.
като разгледа докладваното от П. Т. С. ВЛ. Гражданско дело № 20211110127114 по описа за 2021 година

Предявени са положителни установителни искове с правно основание чл. 422, ал.1 ГПК, вр. чл. 79 ал.1 ЗЗД вр. чл. 430, ал.1 и ал.2 ТЗ и чл. 92 ЗЗД.

Производството по делото е образувано по предявени от „ф-ма“ АД срещу Н. ЯНК. ЯНК. по реда на чл. 422, ал.1 ГПК обективно кумулативно съединени искове с правно основание вр. чл. 79 ал.1 ЗЗД вр. чл. 430, ал.1 и ал. 2 ТЗ, чл. 92 ЗЗД и 86, ал. 1 ЗЗД за установяване съществуването в полза на ищеца срещу ответника на следните вземания: **сумата от 2000 лв.**, представляваща главница по Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка №51РКО-В-1608/15.10.2007г., ведно със законна лихва от 12.08.2020 г. до изплащане на вземането, просрочена договорна лихва съгласно т.7 от Договора в размер на **4545,13 лв.** за периода от 19.11.2012 г. до 05.08.2020 г., просрочена наказателна лихва съгласно т. 8 от Договора в размер на **1935,77 лв.** за периода от 06.12.2012 г. до 12.03.2020 г., наказателна лихва в размер на **133,66 лв.** за периода от 14.05.2020 г. до 05.08.2020 г., законна лихва начислена върху предсрочно изискуемата главница в размер на **3,33 лв.** за периода от 06.08.2020 г. до 11.8.2020 г., годишна такса за поддръжка, дължима на основание т.10 от Договора в размер на **138,00 лв.**, за които вземания е издадена заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК по ч.гр.д. № 37052/2020 г. по описа на СРС, 25-ти състав. Настоящият иск е подаден в законоустановения едномесечен срок след указания по реда на чл.415, ал.1, т.2 ГПК.

Ищецът „ф-ма“ АД твърди, че по силата на Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна

сметка № №51РКО-В-1608 от 15.10.2007 г. на ответника е предоставена кредитна карта Visa и банков кредит под формата на овърдрафт в размер на 2 000,00 лева, със срок за ползване на овърдрафта до 15.10.2009 г., като същият се удължава автоматично всеки път за нов едногодишен срок, при условие, че никоя от страните не е уведомила другата за прекратяването му. Твърди, че кредитът бил усвоен изцяло посредством тегления на различни по размер суми и в различни моменти в рамките на срока на договора, и е погасяван регулярно до 27.10.2012 г., от която дата кредитът е в просрочие. Сочи, че съгласно т. 7 от Договора при непогасяване на пълния размер на дебитното салдо, формирано до последния отчетен период, титулярът заплаща на банката, след изтичането на първите три отчетни периода, годишен лихвен процент 16% върху дебитни салда, формирани в резултат на плащания на ПОС терминал и 18% за всички останали трансакции. В чл. 8 от договора страните се договорили при неплащане на месечната погасителна вноска или надвишаване на разрешения кредитен лимит, банката да начислява наказателна лихва в размер на договорения лихвен процент с надбавка от 12%. Поддържа, че съгласно т. 10 от процесния договор титулярът следва да заплаща на банката такси и комисионни, съгласно действащата Тарифа за такси и комисионни на банката, а в т. 11 било предвидено, че договорът е сключен при Общи условия, които кредитополучателят е приел, както и последващите им изменения. Ищецът твърди, че е обявил кредита за предсрочно изискуем, считано от 06.08.2020 г. Претендира присъждане на разноски.

В срока по чл.131 ГПК от ответника е постъпил отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искове. Не оспорва, че между страните да е сключен процесния договор, но поддържа, че същият е сключен за период от две години, който изтича на 15.10.2009г., като било предвидено, че същия се подновява автоматично за срок от 1 година при същите условия. Твърди, че не е бил запознат и да е приел приложимите към процесния период общи условия към договора. Твърди, че съгласно чл. 62а, ал. 1 от ЗЗП срочен договор може да се продължава само с изричното писмено съгласие на потребителя относно условията за продължаването му, каквото съгласие ответникът не е давал, поради което подобна уговорка е нищожна. Релевира възражение за погасяване по давност на претендираните вземания. Поддържа, че банката не е информирала кредитополучателя за размера на дължимите главници, нито е посочила срокове за плащане, което е довело до забава на кредитора. Излага твърдения за наличие на неравноправни клаузи и противоречие на договора с разпоредби на ЗПК. Въз основа на горното иска от съда претенциите да бъдат отхвърлени. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и 3 ГПК, и взе предвид становищата и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приложеното по делото ч.гр.д. № 37052/2020 г. по описа на СРС, 25-ти състав

се установява, че същото било образувано по заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК на „ф-ма“ АД /ищец по делото/ срещу Н. ЯНК. ЯНК. /ответник по делото/ за сумите, посочени по-горе. В полза на „ф-ма“ АД на 24.08.2020г. е била издадена заповед, съобщена на Н. ЯНК. ЯНК., който подал възражения в срок. Поради което на заявителя било указано, че може да предяви иск относно вземането си в едномесечен срок, като довнесе дължимата държавна такса. Настоящата искова молба е подадена в срок и исквете са допустими.

По делото е представен от ищеца и приет като доказателство Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка №51РКО-В-1608/15.10.2007г., сключен между „ф-ма“ АД и Н. ЯНК. ЯНК., по силата на който банката е приела по искане на титуляра да открие и води на негово име картова разплащателна сметка и да издаде револвираща международна кредитна карта с чип и предостави банков кредит овърдрафт в размер на 2 000,00 лева, който може да бъде усвояван с използване на картата, издадена към разплащателната сметка.

В т.3 от Договора е предвиден срок за ползване на овърдрафта до 15.10.2009 г., като същият се подновява автоматично при условията и по реда, предвидени в Общите условия на Банката.

В т.4 е прието, че титулярът се задължава да погасява предоставения овърдрафт в сроковете и по начина, договорени в Общите условия.

В т.9, 10 и 11 от Договора е посочено, че същия се сключва при Общи условия, които са неразделна част от него и съобразно Тарифа за такси и комисионни на банката, която също е неразделна част от договора, като Н. ЯНК. ЯНК. е декларирал, че Общи условия /ОУ/ и Тарифа са му предоставени при подписване на договора и е приел прилагането им при уреждане на отношенията между него и банката.

Договорът за банков кредит е търговска сделка от категорията банкови сделки, имащи за предмет предоставяне на финансова услуга, свързана с дейността на кредитни институции, по смисъла на пар. 13, т. 12 от ДР на ЗЗП, обн. в ДВ, бр. 99 от 09. 12. 2005 г., в сила от 10. 06. 2006 г. Като такъв вид търговска сделка за предоставяне на финансова услуга, той попада в приложното поле на ЗЗП, вкл. нормите на чл. 143 - 146 от ЗЗП /по арг. от чл. 144 от ЗЗП, уреждащ изключенията, при които е неприложимо правилото за приемане за неравноправна клауза в договор, сключен с потребител/. Процесният Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка №51РКО-В-1608/15.10.2007г. е сключен по време на действието на горепосочения ЗЗП в ред. му, публ. в ДВ. бр.64 от 7 Август 2007г., приложима към процесното правоотношение и инкорпорирала нормите на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 05. 04. 1993 г. относно неравноправните клаузи в потребителските договори.

Към този момент действа и Законът за потребителския кредит /ЗПК/, обн. в ДВ бр. 53 от 30. 06. 2006 г., в сила от 01. 10. 2006 г., като процесния договор за предоставяне на овърдрафт чрез кредитна карта, не попада в изключенията по чл.3, ал.3 от ЗПК /отм./. Видно от разпоредбите на ЗПК /отм./ същия не съдържа регламентацията относно ОУ, нито ред за приемането им. в ЗПК /отм./ не е предвидено задължение за подписване на ОУ от потребителя, нито специален ред за приемането им, който да гарантира обвързаност на кредитополучателя с конкретни ОУ, така както са изискванията на сега действащия ЗПК. Поради изложеното декларацията, инкорпорирана в процесния договор, че Н. ЯНК. ЯНК. е получил ОУ и се съгласява същите да са приложими в отношенията с банката, е достатъчна, за да се приеме, че кредитополучателят е обвързан от действалите към момента на договора ОУ.

Към исковата молба са представени и приети Общи условия на „ф-ма“ АД за издаване и ползване на револвиращи международни кредитни карти с чип, приети с Решение на УС на банката от 17.04.2007г. и изменени и допълнени с решение от 24.07.2007г. Доколкото са приети непосредствено преди сключване на договора, следва да се приеме, че именно тези ОУ са приложими за него и се явяват неразделна част от съдържанието му.

По делото е представена разпечатка от сайт на ищеца на Тарифа за такси и комисионни, от която по никакъв начин не се установява, че е тарифата действала именно към момента на сключване на договора, а още по-малко, че това е Тарифата която е била предоставена на потребителя към момента на сключване на договора.

Съгласно т.18 от ОУ титулярът се задължава всеки месец до падежа да внася по сметката минималната погасителна вноски, посочена в извлечението, като е предвидено, че обстоятелството, че не е получил извлечението, не го освобождава от задължението да внесе в срок до падежа минималната погасителна вноски. В т.16.1 на ОУ е посочено и какво представлява извлечението и срок за издаването му – на 20-то число всеки месец банката изготвя и изпраща на титуляра в писмена или електронна форма отчет по сметка, съдържащ извлечение по карта за изтеклия период и за дължимите суми за извършени операции, дължими лихви, такси и комисионни, като в извлечението се посочва и минималната погасителна вноски и другите изискуеми суми и техния падеж. Съгласно б.3 от раздел Определения „Падеж“ е датата до която титулярът е длъжен да погаси минималната погасителна вноски, като за дата на падежа се счита всяко 5-то число на месеца.

Съгласно чл.10 от ЗПК /отм./ Договорът за потребителски кредит, свързан с използването на кредитна карта, съдържа задължително информация за: 1. горната граница на кредита, ако такава е договорена, или начините за нейното определяне; 2. условията за ползване и връщане на кредита; 3. годишния лихвен процент и разходите, ако има такива, приложими към момента на сключване на договора, както и условията,

при които те могат да бъдат променяни. Съгласно чл.7, т.8 от ЗПК /отм./ Договорът за потребителски кредит се изготвя на ясен и разбираем език и съдържа условията за издължаване на кредита от потребителя, включително размера, броя, периодичността и датите на погасителните вноски и ако е възможно, общия размер на тези плащания. Макар и привидно процесния договор да съдържа информация за условията за връщане на кредита, то при комбинирано разглеждане на посочените по-горе т.16.1 и т.18 от ОУ се установява, че липсва яснота за условията за издължаване на усвоени суми по овърдрафта. Т.4 от Договора препраща към ОУ за срок и начин на погасяване, а т.6 въвежда гратисен период за ползвания овърдрафт, но договорът не съдържа никаква друга информация за начин на погасяване на задълженията. ОУ въвеждат минимална вноска за погасяване на задълженията, но не и размер на същата, като препращат досежно размера към извлечение по карта, но не съдържат никакви клаузи какъв процент от усвоената сума е минималната вноска. Следователно от общите условия е видно, че е предвидено пълно погасяване или заплащане на минимална погасителна вноска, което освобождава потребителя от отговорност за неизпълнение или забава. Няма обаче никакви разпоредби посочващи начин на формиране на минималната погасителна вноска. На лице е и противоречие в поведението на самата банка, което се дължи на липсата на ясни разпоредби относно начина на издължаване. В о.с.з. на 24.02.2022г. процесуалния представител на „ф-ма“ АД заявява, че извлечение от картовата сметка е термин, уреден в ОУ на банката, като същият се отнася за документ на дълготраен носител, издаден от ПИБ на съответния клиент титуляр по сметката, който съдържа информация за текущия разполагаем кредитен лимит, за отчетния и следващ отчетения период, както и всички извършени по сметката платежни операции, включително операциите с всяка от издадените към сметката карти, както и данни за сумите, вида и датата на извършване на операциите, датата на регистриране в картовата система, минималната погасителна вноска, а при разсрочено погасяване на транзакция информация за размера на дължимата месечна вноска, включително нейната поредност от общия дължим брой вноски за разсрочени транзакции, други изискуеми суми и техния падеж, начислените по сметката такси, лихви и комисионни съгласно договора, допълнителни споразумения към него, ОУ и тарифата за посочения отчетен период. Този документ се осигурява на разположение на титуляра на електронен носител за клиентите на ПИБ, регистрирани в електронно банкиране или на друг дълготраен носител договорен с банката. В случай, че титуляра не посочи желание за получаване на извлечение на хартиен носител, то не се изготвя и не се изпраща, което не изключва необходимостта от заплащане на минимална погасителна вноска, като в тази връзка процесуалния представител заявява, че в конкретния случай ПИБ не разполага с извлечения на Н. ЯНК. ЯНК., тъй като той не е поискал издаването на такива.

Следователно банката не е издавала извлечения, в които да определя

минималната погасителна вноса, но е очаквала потребителя да внася такава, без да знае размера ѝ. Разпоредбите на ОУ досежно начин на погасяване са вътрешно противоречиви – поставят изправността на кредитополучателя от заплащане на минимална месечна вноса, без да съдържат правила за определянето ѝ и въвеждат неизпълнимо задължение за потребителя – да заплаща неизвестна по размер минимална вноса независимо, че не е уведомен за размера ѝ. Отделно от това с признанието на банката, че по отношение на Н. ЯНК. ЯНК. не са издавани извлечения, то същата е направила невъзможно срочното и точно изпълнение от негова страна, доколкото потребителя не е бил известен нито за срока, нито за начина на погасяване. Същия не е бил известен и за размера на задължението.

Издаването на извлечение е от съществено значение за правилното и точно усвояване на суми по овърдрафта и за връщането им, като това е видно от целия раздел VII на договора, съгласно който оспорването на транзакции и на данните за регистрираните разходи може да стане в определен фиксиран период след издаване на извлечението. При отдаването на такова сериозно значение на извлечението, нарушаване на правата на потребителя се явява въвеждане на задължение за заплащане на минимална месечна вноса дори и същия да не е получил извлечение, а още повече ако такова изобщо не е издавано по начин, достъпен за потребителя.

Поради неясния начин на определяне на реда за издължаване, следва да се приеме, че е нарушено задължението, въведено с разпоредбата на чл.10, т.2 от ЗПК /отм./, което е достатъчно основание по чл.14, ал.1 от ЗПК /отм./ за обявяване недействителност на договора - Когато не са спазени изискванията на чл. 6, чл. 7, т. 4 - 14, чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1 и чл. 10, договорът за потребителски кредит е недействителен.

Отделно от това видно от чл.10, т.3 от ЗПК /отм./ договорът задължително съдържа информация за годишния лихвен процент и разходите, ако има такива, приложими към момента на сключване на договора, както и условията, при които те могат да бъдат променяни. Нито от договора, нито от ОУ може да се извлече информация какви разходи дължи потребителя, а още по-малко информация могат ли да се променят и по какъв начин. По делото не е представена Тарифа, която да е установено, че е предоставена на потребителя към момента на сключване на договора, поради което не може да се извлече информация и от такава. Липсата на информация за разходите отново влече нарушение на чл.14, ал.1 от ЗПК /отм./ и недействителност на договора.

Също така съгласно чл. 6, ал.1 от ЗПК /отм./ Кредиторът уведомява потребителя за всички условия на потребителския кредит преди сключването на договора, като неизпълнението на това задължение съгласно чл.14, ал.1 от ЗПК /отм./ отново води до недействителност на договора. Доказателствената тежест за установяване

изпълнението на задължението за предоставяне на преддоговорна информация е изцяло за ищеца кредитор. По делото не са представени никакви доказателства за изпълнение на изискването, въведено с посочената разпоредба, поради което договора се явява недействителен и на това основание.

Съгласно чл.14, ал.2 от ЗПК /отм./ Когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита.

Следователно основателна се явява единствено претенцията на ищеца за установяване съществуването на вземане за главница в размер на 2000лв.

От ответника е направено възражение за погасяване на задължението по давност, което следва да се разгледа.

Трайно установена е практиката на ВКС, че при разсрочването на едно парично задължение, което по естеството си е еднократно /плащане на цена, връщане на заем/, респ. при уговорката плащането да се извършва на вноски с различни падежи, не се касае за периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. „в” ЗЗД. Приема се, че в този случай задължението се погасява на части, в интерес на длъжника и въз основа на изрично дадено съгласие от страна на кредитора, по аргумент от разпоредбата на чл. 66 ЗЗД. Поради това при постигнато съгласие плащането на дължимата сума да е разделено на погасителни вноски с падежи на определени дати, отделните вноски не стават автоматично сбор от отделни, периодично дължими плащания. Задължението продължава да бъде само едно и крайният срок за погасяването му е падежът на последната разсрочена вноска или моментът, в който е обявена предсрочната изискуемост, поради което именно от този момент започва да тече и 5 годишната обща погасителна давност.

В т.3 от Договора е предвиден срок за ползване на овърдрафта до 15.10.2009 г., като същият се подновява автоматично при условията и по реда, предвидени в Общите условия на Банката. Съгласно т.36.1 от ОУ срокът за ползване на овърдрафта се удължава автоматично всеки път за нов едногодишен срок при условие, че титулярът не е уведомил банката за прекратяване на договора най-малко 60 дни преди изтичане на текущия срок. Приложимото право към момента на сключване на договора не въвежда ограничения в срока на потребителските договори нито изисква изрично писмено съгласие за продължаване на срока, каквото е предвидено в чл.62а, ал.1 от ЗЗП. Поради липсата на законова забрана за продължаване на договора и доколкото прекратяването е поставено в дискреция на потребителя, тази клауза не се явява неравноправна и следва да се приеме, че договора е продължил действието си и след изтичане на първоначалния срок. Поради което не е на лице крайна дата на задълженията по договора, която да е настъпила с прекратяването му.

Поради изложеното следва да се установи дали кредита е обявен за предсрочно

изискуем и кога.

Съгласно т.28 от ОУ банката има право да обяви ползвания овърдрафт за изцяло и предсрочно изискуем, след писмено предизвестие до Титуляра, за срок, определен от банката в случай, че титуляра не извърши което и да е плащане по договора повече от 5 дни след датата на която такова плащане е станало изискуемо. Обявяването на кредита за предсрочно изискуем е право, а не задължение за кредитора, като същото следва да се упражни изрично, а не може да се приеме, че настъпва автоматично с неплащане на вноската.

От банката се твърди, че е обявила кредита за предсрочно изискуем, считано от 06.08.2020 г. По делото на стр.75 е приложена Покана до Н. ЯНК. ЯНК., връчена чрез ЧСИ С Я, на 28.06.2020г. на съпругата на ответника, с която банката го кани в 5 дневен срок от получаване на поканата да заплати всички свои задължения по договора, в противен случай, след изтичане на предоставения срок, кредитът ще се счита за предсрочно изискуем. Следователно предсрочната изискуемост е обявена едва през м.07.2020г., поради което и с оглед датата на подаване на заявлението по ч.гр.д. № 37052/2020 г. по описа на СРС, 25-ти състав, не е на лице изтекла погасителна давност за вземането за главница, считано и от втората възможна дата на изискуемост – настъпването на предсрочна изискуемост.

По разноските:

С оглед частичното уважаване на исковите, разноските по ч.гр.д. № 37052/2020 г. по описа на СРС, 25-ти състав следва да се намалят до сумата от 40лв. за заплатена държавна такса и 11,42лв. за юрисконсултско възнаграждение.

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни. На основание чл.78, ал.1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят разноски съразмерно на уважената част от исковите в размер на 40лв. за заплатена държавна такса и 68,53лв. за заплатен депозит за работа на вещо лице.

На основание чл. 78, ал.3 ГПК ищеца следва да бъде осъден да заплати на ответника направените разноски по делото съразмерно на отхвърлената част от исковите в общ размер на 563,26лв. за заплатени депозит за работа на вещо лице и адвокатско възнаграждение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иск с правно основание чл. 422, ал.1 ГПК, вр. чл.415, ал.1 ГПК, вр. чл.432, ал.1 ТЗ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, предявен от „ф-ма“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С, бул.“Д Ц“ №37, че Н. ЯНК. ЯНК., с ЕГН ***** и адрес гр.С, ж.к.“Х Д“, БЛ., ет.3, ап.7 дължи на „ф-ма“ АД

сумата 2000лева – главница по Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка №51РКО-В-1608/15.10.2007г., ведно със законната лихва, считано от 12.08.2020г. до изплащане на вземането, за която сума е издадена Заповед за изпълнение по чл.417 ГПК по ч.гр.д. № 37052/2020 г. по описа на СРС, 25-ти състав, като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за признаване за установено, че Н. ЯНК. ЯНК. дължи на „ф-ма“ АД просрочена договорна лихва съгласно т.7 от Договора в размер на 4545,13 лв. за периода от 19.11.2012 г. до 05.08.2020 г., просрочена наказателна лихва съгласно т. 8 от Договора в размер на 1935,77 лв. за периода от 06.12.2012 г. до 12.03.2020 г., наказателна лихва в размер на 133,66 лв. за периода от 14.05.2020 г. до 05.08.2020 г., законна лихва начислена върху предсрочно изискуемата главница в размер на 3,33 лв. за периода от 06.08.2020 г. до 11.8.2020 г., годишна такса за поддръжка, дължима на основание т.10 от Договора в размер на 138,00 лв.

ОСЪЖДА Н. ЯНК. ЯНК., с ЕГН ***** и адрес гр.С, ж.к.“Х Д“, БЛ., ет.3, ап.7 да заплати на „ф-ма“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С, бул.“Д Ц“ №37 разноси по ч.гр.д. № 37052/2020 г. по описа на СРС, 25-ти състав в размер на 40лв. за заплатена държавна такса и 11,42лв. за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Н. ЯНК. ЯНК., с ЕГН ***** и адрес гр.С, ж.к.“Х Д“, БЛ., ет.3, ап.7 да заплати на „ф-ма“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С, бул.“Д Ц“ №37 на основание чл.78, ал.1 ГПК разноси в исковото производство, съразмерно на уважената част от исковете, в размер на 40лв. за заплатена държавна такса и 68,53лв. за заплатен депозит за работа на вещо лице.

ОСЪЖДА „ф-ма“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С, бул.“Д Ц“ №37 да заплати на Н. ЯНК. ЯНК., с ЕГН ***** и адрес гр.С, ж.к.“Х Д“, БЛ., ет.3, ап.7 на основание чл. 78, ал.3 ГПК направените разноси по делото съразмерно на отхвърлената част от исковете в общ размер на 563,26лв. за заплатени депозит за работа на вещо лице и адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____